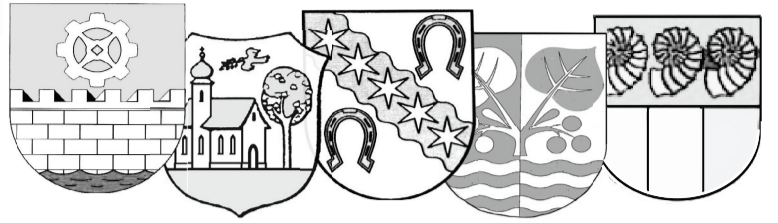

NOVINY

Měsíčník správního obvodu pro území
Radotína, Zbraslavi, Velké Chuchle, Lipenců, Lochkova

PRAHA 16

Slovo starosty

Vážení čtenáři!
Chtěl bych tentokrát využít prostor, který mi tato rubrika poskytuje, k tomu, abych Vás oslovil s tématem, které přináší

právě tato doba. Tím tématem jsou volby, především pak předvolební kampaň. Letošní rok nám přinesl srovnání, které se hned tak nenaskytne, a to srovnání prezidentských voleb v USA a senátních a krajských v ČR. Jistě, dvě věci, které se nedají srovnat jak rozsahem, tak významem. Co se ale dá srovnávat, to je etika a průběh volební kampaně. Shodou okolností jsem měl v posledních pár dnech možnost sledovat více tu americkou než tu českou, a tak z tohoto důvodu, a také proto, abych se u nás nikoho nedotkl, chci se s Vámi podělit hlavně o své pocity z té americké. Je velkolepá, nadšená, teatrální, drahá – pro nás nepředstavitelně, ale to není obdivuhodné, to je spíš přirozené. Co chci ale podtrhnout a zdůraznit, je to, že je především věcná a že v ní existuje cosi, co lze zcela určitě nazvat fair-play chování. Oba hlavní kandidáti i jejich stoupcí, ať již placení či dobrovolní, se nesnižují k tomu, aby se průběh voleb stal pavlačovou záležitostí. Jako kdyby všichni cítili, že důstojnost jejich voleb a tím i důstojnost těch, kteří z nich vzejdou jako reprezentanti svého národa, je dána právě jejich chováním a vážností, kterou tomuto aktu přikládají. V mnoha diskuzích, které probíhají, se všeobecně dbá na to, aby obě strany měly své zastoupení, aby se jim dostalo spravedlivého prostoru k vyjádření a aby se více argumentovalo, než pomlouvalo. Kriminalizovat protikandidáta nepadá vůbec v úvahu (někdo takový tam přece nemá co dělat), a protože každý kandidát bývá ve svém mládí sportovcem a hlásí se k tomu, lze volební souboj srovnat se sportovním utkáním. Škoda, že nezavěšený pozorovatel u nás by musel nabýt dojmu, že Češi v mládí nespoutují vůbec.

Ing. Jiří Rendl, starosta
MČ Praha - Lochkov

Boj za svobodu a demokracii

Tento týden nás čeká jeden den pracovního volna – Den boje za svobodu a demokracii. Pod tímto názvem se skrývá více historických událostí (1939, 1989) a možná překvapivě nás tento den oslovuje více než tradiční 28. říjen, kdy slavíme vznik státu, který již více jak deset let neexistuje.

Letos je to 15 let od chvíle, od níž píšeme novou epochu naší historie. Na samém počátku za nás bojovala hrstka studentů, ke kterým se během několika málo dnů přidal skoro celý národ. Lidé zaplnili náměstí, nesklonným a neopakovatelným způsobem se stmelili. Sametová revoluce byla velkým přelomem, odstartovala celospolečenské změny, které se i díky tehdejší mezinárodní situaci staly trvalými. Poprvé po letech se vytratil strach lidí říci veřejně svůj názor. V této době jsme vyslovovali naději, že teď všechno změníme, že odtud se vše bude ubírat tím správným směrem, že pravda a láska...

Roky ubíhaly. Češi se „učili demokracii“. Z prvotních nejistých krůčků jsme se poučili, osamostatnili se, začali jsme se nebát podepisovat petice či dokonce býti jejich organizátory, hlasitě se ozvat, když nejsme

spokojeni s tím či oním, a to nejen doma u televize či v hospůdce u piva, ale také na svých úřadech, obecních zastupitelstvech, na demonstracích, ve veřejných diskuzích. Plně jsme si vychutnávali nové možnosti, a to jak ve společenské a politické rovině, tak i z hlediska možnosti vycestovat kamkoli a kdykoli, aniž by nám jakýkoli úřad diktoval, zda smíme vycestovat, na jak dlouho a zda jsme si vůbec zahraniční dovolenou skutečně zasloužili.

Po letech úspěchů, převratných politických, ekonomických a sociálních změn jsme ale byli nuceni sundat si růžové brýle. Náhle jsme zjistili, že cesta, kterou jsme se vydali, je dlouhá a trnitá, že vše nejde tak rychle, jak jsme chtěli, že mnozí ti, které měla sametová revoluce poslat do propadlišť dějin, se vrací do veřejného života. Vliv takových lidí se projevuje nejen v oblasti ekonomické, ale stále častěji je vidáme jako věrné druhy nejvyšších představitelů českého státu. Také většina našich volebních zástupců se chová jinak než sbor Mirků Dušínů a může se nám zdát, že více hledí na vlastní zájmy než na zá-

pokračování na 3. straně

Skryto očím... Kolektory

V říjnu proběhla rekonstrukce přechodu pro chodce na náměstí Osvooboditelů před KS Koruna a v ulici Na Betonce v Radotíně (bezbariérová úprava, úprava pro nevidomé a slabozraké, vodorovné dopravní značení). Zatímco před Korunou šlo vše přesně podle předpokladů, v ulici Na Betonce došlo k několikadennímu zpoždění, a to z důvodu narušení těžkého montážního poklopu na šachtě G7 radotínského kolektoru. Ano, ač to asi neví ani mnozí místní, v Radotíně máme kolektor. Jde o dílo, které bylo vybudováno v době stavby nového sídliště a obchodního centra Berounka s posláním, které mají kolektory dodnes: aby se v případě jakékoli havárie inženýrských sítí nebo jen plánované opravy či údržby nemusely provádět výkopy v komunikacích, ale veškeré práce se odehrávaly mimo zraky veřejnosti v tunelu pod ulicí.

Radotínský kolektor byl postaven za necelých 5 let (dokončen v roce 1989), jeho délka činí 335 metrů a patří mezi hloubené kolektory (druhým typem jsou ražené, které se budují ve

stávající zástavbě v centru hlavního města). Začíná ve Vrážské ulici mezi železničním přejezdem a autobusovou zastávkou linky 204, podchází trať ČD a dále vede rovnoběžně s ulicí Na Betonce až po zásobovací komunikaci, kde se stáčí doleva k budovám obchodního centra. Další část prakticky kopíruje zásobovací komunikaci a kolektor je zakončen u budovy Českého Telekomu (pošta). Z laického pohledu jde jen o jakousi páteřní stavbu, protože ač z hlavní trasy existuje několik odboček, tyto ve skutečnosti končí už po několika metrech a dále jsou jednotlivé sítě vedeny klasicky „v zemi“. Zajímavostí je i samotný vstup do podzemní chodby. Do kolektoru se

V minulém čísle novin jsme podali informaci o realizaci první velké bezpečnostní akce na Praze 16, zaměřené na kontrolu restauračních zařízení a na identifikaci osob neoprávněně se vyskytujících na soukromých a obecních pozemcích. Po důkladném vyhodnocení pilotního projektu byla akce s menšími technickými úprava-

Druhá velká bezpečnostní akce

mi zopakována v nejbližším možném termínu, a to ve večerních a nočních hodinách v pátek dne 22.10.2004.

Kontroly se tentokrát zaměřily především na nezákoně podávání a požívání alkoholu a jiných návykových látek mladistvými. Se strážníky Městské policie Prahy 16 přímo v terénu spolupracovali dva kurátoři ze sociálního odboru ÚMČ Prahy 16 a policisté z radotínského oddělení Policie ČR. Akce byla dostatečně pružná a rychlá. Ve správním území šestnáctky bylo zkontrolováno celkem patnáct restauračních zařízení. S ohledem na stanovení termínu akce na páteční večer bylo možno zkontrolovat i zařízení, kde

pokračování na 3. straně

totiž nevstupuje krkolomně některou ze šachet, ale po schodišti přímo v budově kotelny nového sídliště v ulici Na Betonce (čp. 1375). V této budově je také kontrolní místo, v ně-

foto: Jirásek

Nově upravený přechod pro chodce v ulici Na Betonce (v pozadí budova kotelny)

mž se shromažďují veškeré aktuální údaje (např. teplota prostředí, relativní vlhkost, koncentrace škodlivin apod.). Nepřetržitá služba ale nesídlí v Radotíně, nýbrž v oblastním dispečinku ve Stodůlkách, který má na

pokračování na 3. straně

Dobry den, vážení spoluobčané

Bohužel ani velice hustý výskyt košů na psí exkrementy, především v centrálních lokalitách městských částí, neznámá, že se zamezí znečišťování veřejného prostranství a vyřeší tento palčivý problém. Mezi majiteli čtyřnohých miláčků jsou neustále i tací, kteří jsou k této problematice zcela lhostejní a je jim úplně jedno, kde jejich pes potřebu vykoná. Ve své malosti nebo naopak „velikosti“ si nezodpovědní majitelé psů neuvědomují, jakému nebezpečí okolní společnost, a tedy i sebe, vystavují. Lituji maminky s kočárky nebo za ruku vedoucí svá batolata, když pečlivě vybírají trasu své procházky, která mnohdy vypadá jak slalomová jízda.

Přes represivní možnosti, kterými je monitorování dotčených lokalit strážníky – okrskáři Městské policie, jenž mají pravomoc k udělování pokut v případě výše uvedeného prohřešku, je samozřejmě i na nás a na naši občanské sounáležitosti a spolupráci snažit se tomuto nešvaru zamezit a podobně nezodpovědné majitele usměrnit. V tomto případě nás čeká asi dlouhá cesta. Než k potřebnému „umravnění“ dojde, musí každá městská část neustále vynakládat nemalé finanční prostředky na zajištění „nekonečného“ úklidu inkriminovaných míst. Co by se při ušetření takto vynakládaných prostředků dalo pro obyvatele městských částí jiného pořídit!

Například situace v Radotíně přiměla radní k záměru zakoupit čistící stroj na odstraňování psích exkrementů z veřejných míst a nebo nasmlovat firmu zabývající se podobnými službami. To samozřejmě něco bude stát. V současné fázi probíhá vyhodnocování nabídek a cenových kalkulací, které se stanou podkladem pro závěrečné rozhodnutí Rady MČ při jejím jednání. Avšak ani stroj na vysávání psích „hovínek“ situaci zcela nevyřeší. Přesto by Radotín mohl být od příštího roku zas o něco čistější.

Za redakční radu
Mgr. Karel Hanzlík